

Съюзници в общата борба против Византия, българи и сърби се бяха съгласили да направят еднакви предложения на императора: да му дадат помощта си в една разпра с ромеите.

Изпълнен ~~единствено~~^{от} мисълта за освобождението на Палестина, Фридрих остана неприятно засегнат от тия предложения ала, ловък дипломат, той не отказа приятелството си, но не прие и съюза. За да не изгуби доверието на Немана, Барбароса реши да се сроди с него, като обеща дъщерята на Моравския херцог Бертолд за невеста на Немановия брат Мирослав.

В крепостите на Ниш рицарите отпразнуваха годежа и новото сродяване със шумни веселби. Разочаровани и загрижени, сръбските князе не издаваха с нищо огорчението си от отказа на императора. Виното изпльваше до горе сребърните кани и се изпразваше също тъй бързо, както се и наливаше. Кръвта се разгорещи. Екнаха песни. Рицарите скочиха, изиграха танца на сабите. Княз Мирослав показа пред бъдещия си тъст ловкостта си в сръбските наредни игри.

В това време монах Доситей прелистваше в Константинопол Соломоновите книги, гадаеше сенките на бъдещето и отправяше ужасен вопли към звездното небе:

— О! Към Богоспасната столица иде многохилядна рат... Зеницата на света е заплашена от разруха и грабеж... Фридрих не смята да мине през Пропонтида към Ерусалим, а иска да завземе Константинопол с измама... Горко ни! Фридрих и Саладин ще сключат съюз и ще ни унищожат...

Исак Ангел слушаше изтръпнал мрачните пророчества. Страхотни видения се възправяха пред него: Константинопол подпален, и плячкосан, жителите му изклани, заробени, а той самия ослепен, убит и хвърлен в тъмница, жена му покалугерена, децата му от-